

Ποιο δίκαιο θα εφαρμοσθεί; - Σλοβενία

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 Πηγές δικαίου
  - 1.1 Εθνικοί κανόνες
  - 1.2 Πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις
  - 1.3 Κύριες διμερείς συμβάσεις
- 2 Εφαρμογή των κανονων που διέπουν τη σύγκρουση των νομων
  - 2.1 Υποχρέωση του δικαστή να εφαρμόζει τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων αυτεπαγγέλτως
  - 2.2 Παραπομπή
  - 2.3 Μεταβολή του συνδετικού στοιχείου
  - 2.4 Εξαιρέσεις από την κανονική εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη σύγκρουση νόμων
  - 2.5 Απόδειξη αλλοδαπού δικαίου
- 3 Κανόνες σύγκρουσης νομων
  - 3.1 Συμβατικές ενοχές και δικαιοπραξίες
  - 3.2 Εξωσυμβατικές ενοχές
  - 3.3 Προσωπική κατάσταση, ζητήματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση (επώνυμο, κατοικία, ικανότητα)
  - 3.4 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου, συμπεριλαμβανομένης της υιοθεσίας
    - 3.4.1 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου
    - 3.4.2 Υιοθεσία
  - 3.5 Γάμος, ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης, διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός, υποχρεώσεις διατροφής
    - 3.5.1 Γάμος
    - 3.5.2 Ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης
    - 3.5.3 Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός
    - 3.5.4 Υποχρεώσεις διατροφής
  - 3.6 Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων
  - 3.7 Διαθήκες και κληρονομική διαδοχή
  - 3.8 Ακίνητη περιουσία
  - 3.9 Αφερεγγυότητα

1 Πηγές δικαίου

1.1 Εθνικοί κανόνες

Οι γενικοί κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου θεσπίζονται κατά κύριο λόγο στον νόμο περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας [*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku* (ZMZPP), Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (*Uradni list Republike Slovenije*) αριθ. 56/99]. Ειδικές περιπτώσεις σύγκρουσης νόμων διέπονται από διάφορους ειδικούς νόμους [π. χ., τον νόμο περί χρηματοοικονομικών πράξεων, διαδικασιών αφερεγγυότητας και αναγκαστικής διάλυσης (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju* – ZFPPIPP)].

1.2 Πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις

Οι συνθήκες που επικυρώνονται και δημοσιεύονται στη Δημοκρατία της Σλοβενίας καθίστανται άμεσα εφαρμοστέες και υπερσχύουν της εθνικής νομοθεσίας. Κανόνες σύγκρουσης νόμων περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I), ο οποίος έχει αντικαταστήσει, όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από αυτόν, τη σύμβαση της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, καθώς και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II). Κανόνες σύγκρουσης νόμων περιέχονται επίσης σε πολυμερείς συμβάσεις που έχουν εκδοθεί από τη [Συνδιάσκεψη της Χάγης](#) για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, στις οποίες η Δημοκρατία της Σλοβενίας είναι συμβαλλόμενο μέρος.

1.3 Κύριες διμερείς συμβάσεις

Κανόνες σύγκρουσης νόμων περιέχονται επίσης σε διμερείς συμβάσεις δικαστικής συνδρομής που έχουν υπογραφεί με την Αυστρία, τη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλία, την Ουγγαρία, τη Μογγολία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Σλοβακία. Ο κατάλογος των συμβάσεων αυτών είναι διαθέσιμος στον [δικτυακό τόπο του Υπουργείου](#).

2 Εφαρμογή των κανονων που διεπουν τη συγκρουση των νομων

2.1 Υποχρέωση του δικαστή να εφαρμόζει τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων αυτεπαγγέλτως

Οι δικαστές δεσμεύονται από τους νόμους που ρυθμίζουν τη σύγκρουση νόμων, όμως τα εκάστοτε μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν ποιο δίκαιο επιθυμούν να διέπει την έννομη σχέση τους. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζεται το δίκαιο που επέλεξαν τα μέρη. Επιπλέον, το δίκαιο που θα εφαρμοζόταν κανονικά σύμφωνα με τον νόμο περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες είναι σαφές, με βάση όλες τις περιστάσεις, ότι, στην υπό κρίση έννομη σχέση, δεν υπάρχει ουσιώδης σύνδεσμος με το προς εφαρμογή δίκαιο, αλλά υπάρχει ουσιωδώς στενότερος σύνδεσμος με άλλο δίκαιο.

2.2 Παραπομπή

Το ζήτημα της παραπομπής ρυθμίζεται στο άρθρο 6 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας, το οποίο προβλέπει ότι, όσον αφορά τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου, στις περιπτώσεις στις οποίες οι κανόνες αλλοδαπού κράτους υποδεικνύουν το σλοβενικό δίκαιο ως εφαρμοστέο, τότε εφαρμόζεται το τελευταίο χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις της σλοβενικής νομοθεσίας περί του εφαρμοστέου δικαίου. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου από τα μέρη.

2.3 Μεταβολή του συνδετικού στοιχείου

Οι διάφοροι κανόνες περί σύγκρουσης νόμων που καθορίζουν τα συνδετικά στοιχεία συνήθως καθορίζουν και τον κρίσιμο χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνονται υπόψη τα εν λόγω συνδετικά στοιχεία. Για ορισμένα συνδετικά στοιχεία, ο χρόνος που είναι κρίσιμος για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου προβλέπεται ήδη στον κανόνα σύγκρουσης νόμων (για παράδειγμα: η εθνικότητα του διαθέτη κατά τη σύνταξη διαθήκης), ενώ, σε άλλες περιπτώσεις, αλλαγή του συνδετικού στοιχείου μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή στην έννομη σχέση άλλου δικαίου. Στις περιπτώσεις παγιωμένων σχέσεων, είναι αναγκαίο να εφαρμόζεται η αρχή της αναγνώρισης των ήδη κεκτημένων δικαιωμάτων.

2.4 Εξαιρέσεις από την κανονική εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη σύγκρουση νόμων

Το δίκαιο που καθορίζεται από τον νόμο περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας δεν εφαρμόζεται όταν το αποτέλεσμα της εφαρμογής του θα αντέβαινε προς τη σλοβενική έννομη τάξη. Η έννοια της δημόσιας τάξης περιλαμβάνει ένα σύνολο νομικών κανόνων που έχουν συγκεκριμενοποιηθεί από τη νομολογία. Κατά γενικό κανόνα, η δημόσια τάξη συνίσταται από τους συνταγματικούς κανόνες του κράτους, τις θεμελιώδεις αρχές της εθνικής νομοθεσίας και ηθικές αρχές.

2.5 Απόδειξη αλλοδαπού δικαίου

Το δικαστήριο ή η άλλη αρμόδια αρχή διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως το περιεχόμενο του εφαρμοστέου αλλοδαπού δικαίου, έχει δε τη δυνατότητα, στο πλαίσιο αυτό, να ζητήσει σχετική γνωμοδότηση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης ή να διερευνήσει το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου με άλλη ενδεδειγμένη μέθοδο. Τα μέρη μπορούν να υποβάλουν δημόσιο ή άλλο έγγραφο αρμόδιας

αλλοδαπής αρχής ή φορέα σχετικά με το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου. Όταν δεν μπορεί να διαπιστωθεί το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου σε συγκεκριμένη υπόθεση, τότε εφαρμόζεται το σλοβενικό δίκαιο.

3 Κανόνες σύγκρουσης νομών

3.1 Συμβατικές ενοχές και δικαιопραξίες

Σε σχέση με τα κράτη μέλη, στη Δημοκρατία της Σλοβενίας εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, ο οποίος υπερισχύει των εθνικών διατάξεων που ρυθμίζουν τα ίδια ζητήματα. Για τα ζητήματα που δεν διέπονται από τον εν λόγω κανονισμό, εφαρμόζονται, στο μέτρο που υπάρχουν, διμερείς συμβάσεις. Όταν δεν υπάρχει διμερής σύμβαση, εφαρμόζεται η εθνική νομοθεσία που διέπει τη σύγκρουση νόμων στις συμβατικές σχέσεις (ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας).

Γενικός κανόνας σύγκρουσης νόμων:

Ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας προβλέπει ότι υπογραφείσα σύμβαση διέπεται από το δίκαιο που έχουν επιλέξει τα συμβαλλόμενα μέρη, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε νόμο ή διεθνή σύμβαση. Η βούληση των μερών σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο μπορεί να δηλώνεται ρητά ή να συνάγεται σαφώς από τις συμβατικές διατάξεις ή άλλες περιστάσεις. Το κύρος της σύμβασης εξετάζεται εν συνεχεία σύμφωνα με το επιλεγμένο δίκαιο. Σε περίπτωση που τα μέρη δεν έχουν επιλέξει εφαρμοστέο δίκαιο, εφαρμόζεται το δίκαιο που συνδέεται στενότερα με τη σχέση. Όταν οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης δεν υποδεικνύουν άλλο δίκαιο, ως δίκαιο που συνδέεται στενότερα με τη σχέση θεωρείται το δίκαιο του κράτους όπου έχει την κατοικία ή την έδρα του το μέρος που φέρει την υποχρέωση να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή της σύμβασης.

Οι συμβάσεις εργασίες διέπονται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ο εργαζόμενος εκτελεί συνήθως την εργασία του. Τα μέρη δεν μπορούν, εντούτοις, με συμφωνία τους για την εφαρμογή διαφορετικού δικαίου, να αποκλείσουν την εφαρμογή διατάξεων αναγκαστικού δικαίου για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων οι οποίες περιέχονται στο εθνικό δίκαιο που θα εφαρμοζόταν αν τα μέρη δεν είχαν επιλέξει διαφορετικό δίκαιο.

Ως καταναλωτική σύμβαση νοείται σύμβαση με την οποία μεταβιβάζονται κινητά αγαθά ή δικαιώματα, ή παρέχονται υπηρεσίες σε καταναλωτή. Ως καταναλωτής νοείται πρόσωπο που αποκτά αγαθά, δικαιώματα ή υπηρεσίες για προσωπική ή οικιακή, κατά βάση, χρήση. Στις καταναλωτικές συμβάσεις δεν περιλαμβάνονται οι συμβάσεις μεταφοράς και οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών σε καταναλωτή όταν οι συμβάσεις αυτές εκτελούνται στο σύνολό τους εκτός του κράτους κατοικίας του καταναλωτή. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας, οι καταναλωτικές συμβάσεις διέπονται από το δίκαιο του κράτους κατοικίας του καταναλωτή, όταν η σύμβαση έχει συναφθεί βάσει προσφοράς ή διαφήμισης στο εν λόγω κράτος και ο καταναλωτής έχει προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για να συνάψει τη σύμβαση στο εν λόγω κράτος, ή όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή ή ο αντιπρόσωπός του έλαβε την παραγγελία του καταναλωτή στο εν λόγω κράτος, ή όταν η σύμβαση πώλησης έχει συναφθεί σε άλλο κράτος, ή ο καταναλωτής υπέβαλε την παραγγελία σε άλλο κράτος, ή όταν το ταξίδι έχει διοργανωθεί από πωλητή με την πρόθεση να προωθήσει τη σύναψη συναφών συμβάσεων.

Στις προαναφερθείσες περιπτώσεις, τα συμβαλλόμενα στη σύμβαση μέρη δεν μπορούν, με συμφωνία τους περί του εφαρμοστέου δικαίου, να αποκλείσουν την εφαρμογή των διατάξεων αναγκαστικού δικαίου για την προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών οι οποίες περιέχονται στο δίκαιο του κράτους στο οποίο έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Στις συμβάσεις που αφορούν ακίνητα περιουσιακά στοιχεία εφαρμόζεται πάντοτε το δίκαιο του κράτους όπου βρίσκεται το ακίνητο.

Αν τα συμβαλλόμενα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, στη σχέση μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών εφαρμόζεται ο γενικός κανόνας σύγκρουσης νόμων τόσο για τον καθορισμό του χρόνου από τον οποίο ο αγοραστής κινητού πράγματος αποκτά δικαίωμα στα προϊόντα και τους καρπούς του όσο και για τον καθορισμό του χρόνου από τον οποίο μεταφέρονται οι κίνδυνοι που σχετίζονται με το πράγμα στον αγοραστή ή τον μεταφορέα.

Περαιτέρω, αν τα συμβαλλόμενα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, ο τρόπος παράδοσης του πράγματος και τα αναγκαία μέτρα σε περίπτωση άρνησης παραλαβής του διέπονται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο πρέπει να παραδοθεί το πράγμα.

Όσον αφορά τα αποτελέσματα της εκχώρησης απαίτησης ή της αναδοχής χρέους, πιστωτής ή οφειλέτης που δεν συμμετείχε στην εκχώρηση ή την αναδοχή υπόκειται στο δίκαιο που διέπει την απαίτηση ή το χρέος.

Το εφαρμοστέο δίκαιο στη βασική συναλλαγή διέπει και την επικουρική συναλλαγή, εκτός κι αν έχει αποφασιστεί διαφορετικά.

Μονομερής δικαιοπραξία διέπεται από το δίκαιο του κράτους κατοικίας ή έδρας του οφειλέτη.

3.2 Εξωσυμβατικές ενοχές

Όσον αφορά τις εξωσυμβατικές ενοχές, σε περίπτωση που οι σχετικοί κανόνες σύγκρουσης νόμων δεν καθορίζονται από διεθνή σύμβαση ή από τον κανονισμό αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II), εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο.

Ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας ορίζει ότι στις εξωσυμβατικές ενοχές εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους όπου τελέστηκε η πράξη. Όταν είναι ευνοϊκότερο για το θύμα, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους όπου επήλθε το αποτέλεσμα της πράξης, υπό την προϋπόθεση ότι ο δράστης της πράξης θα έπρεπε ή θα μπορούσε να προβλέψει τον τόπο επέλευσης του αποτελέσματος. Όταν το εν λόγω δίκαιο δεν είναι το δίκαιο που συνδέεται στενότερα με τη σχέση αλλά υπάρχει προφανής σύνδεση με άλλο δίκαιο, τότε εφαρμόζεται το δεύτερο.

Σε περίπτωση που το γεγονός που γέννησε την υποχρέωση αποζημίωσης έλαβε χώρα σε πλοίο που βρισκόταν σε διεθνή ύδατα ή σε αεροσκάφος, ως δίκαιο του τόπου όπου έλαβε χώρα το γεγονός που γέννησε την υποχρέωση αποζημίωσης θεωρείται το δίκαιο του κράτους όπου είναι νηολογημένο το πλοίο ή το αεροσκάφος.

3.3 Προσωπική κατάσταση, ζητήματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση (επώνυμο, κατοικία, ικανότητα)

Σε περίπτωση που υπήκοος της Δημοκρατίας της Σλοβενίας έχει επίσης την ιθαγένεια άλλου κράτους, για τους σκοπούς του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας, θεωρείται ως μόνο Σλοβένος υπήκοος. Σε περίπτωση που πρόσωπο το οποίο δεν είναι υπήκοος της Δημοκρατίας της Σλοβενίας έχει την ιθαγένεια δύο ή περισσότερων κρατών, θεωρείται, για τους σκοπούς του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας, ότι έχει την ιθαγένεια του κράτους εξ αυτών των οποίων έχει την ιθαγένεια στο οποίο έχει την κατοικία του. Σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν έχει την κατοικία του σε κανένα από τα κράτη των οποίων έχει την ιθαγένεια, θεωρείται, για τους σκοπούς του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας, ότι έχει την ιθαγένεια του κράτους εξ αυτών των οποίων έχει την ιθαγένεια με το οποίο συνδέεται στενότερα.

Σε περίπτωση που πρόσωπο δεν έχει ιθαγένεια ή που η ιθαγένειά του δεν μπορεί να προσδιοριστεί, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους κατοικίας του. Σε περίπτωση που πρόσωπο δεν έχει κατοικία ή που η κατοικία του δεν μπορεί να προσδιοριστεί, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους προσωρινής διαμονής του. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να προσδιοριστεί ο τόπος προσωρινής διαμονής ανιθαγενούς, εφαρμόζεται το δίκαιο της Σλοβενίας.

Τα ζητήματα που αφορούν το όνομα προσώπου διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχει την ιθαγένεια το πρόσωπο στο οποίο δίνεται το όνομα ή του οποίου μεταβάλλεται το όνομα.

Τα ζητήματα που αφορούν τη δικαιοπρακτική ικανότητα φυσικού προσώπου διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου το πρόσωπο έχει την ιθαγένεια. Φυσικό πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους του οποίου έχει την ιθαγένεια, δεν διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα θεωρείται ότι διαθέτει την εν λόγω ικανότητα αν τη διαθέτει σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους όπου γεννήθηκε η ενοχή. Η απώλεια ή ο περιορισμός της δικαιοπρακτικής ικανότητας φυσικού προσώπου διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου το εν λόγω πρόσωπο έχει την ιθαγένεια.

3.4 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου, συμπεριλαμβανομένης της υιοθεσίας

3.4.1 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου

Η θέση υπό επιτροπεία και η λήξη της επιτροπείας, καθώς και οι σχέσεις μεταξύ του επιτρόπου και του προσώπου υπό επιτροπεία διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχει την ιθαγένεια το υπό επιτροπεία πρόσωπο. Προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα έναντι αλλοδαπού υπηκόου ή ανιθαγενούς που βρίσκεται στη Δημοκρατία της Σλοβενίας λαμβάνονται βάσει του σλοβενικού δικαίου και εφαρμόζονται έως ότου το αρμόδιο κράτος αποφανθεί επί του ζητήματος και λάβει τα αναγκαία μέτρα. Ο κανόνας αυτός ισχύει και για την προστασία της περιουσίας αλλοδαπού υπηκόου ή ανιθαγενούς που βρίσκεται στο έδαφος της Δημοκρατίας της Σλοβενίας.

Οι σχέσεις γονέων και τέκνων διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχουν την ιθαγένεια. Αν οι γονείς και τα τέκνα έχουν διαφορετική ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους κατοικίας τους. Αν οι γονείς και τα τέκνα έχουν διαφορετική ιθαγένεια και κατοικούν σε διαφορετικά κράτη, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει το τέκνο.

Η διαδικασία αναγνώρισης, καθορισμού και αμφισβήτησης της πατρότητας ή της μητρότητας διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει το τέκνο.

Η υποχρέωση καταβολής διατροφής σε συγγενείς εξ αίματος, εξαιρουμένης της υποχρέωσης διατροφής των γονέων προς τα τέκνα, και η υποχρέωση καταβολής διατροφής σε συγγενείς εξ αγχιστείας, διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει το πρόσωπο που υπέχει την υποχρέωση διατροφής.

Η νομιμοποίηση τέκνου διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχουν οι γονείς ή, αν οι γονείς δεν έχουν την ίδια ιθαγένεια, από το δίκαιο του κράτους του γονέα σύμφωνα με το οποίο πραγματοποιείται η νομιμοποίηση. Η συγκατάθεση του τέκνου, άλλου προσώπου ή εθνικής αρχής όσον αφορά τη νομιμοποίηση διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει το τέκνο.

3.4.2 Υιοθεσία

Οι όροι της σύστασης και της λήξης της υιοθεσίας διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχουν την ιθαγένεια ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος. Αν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος έχουν διαφορετική ιθαγένεια, οι όροι της σύστασης και της λήξης της υιοθεσίας διέπονται σωρευτικά από τα δίκαια των κρατών των οποίων έχουν την ιθαγένεια. Στην περίπτωση της υιοθεσίας τέκνου από συζύγους, οι όροι της σύστασης και της λήξης της υιοθεσίας διέπονται ταυτόχρονα από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχει την ιθαγένεια ο υιοθετούμενος και από τα δίκαια των κρατών των οποίων έχουν την ιθαγένεια οι σύζυγοι. Ο τύπος της υιοθεσίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο συστάθηκε η υιοθεσία. Τα αποτελέσματα της υιοθεσίας διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχουν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος κατά τον χρόνο σύστασης της υιοθεσίας. Αν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος έχουν διαφορετική ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους κατοικίας τους. Αν ο υιοθετών και ο υιοθετούμενος έχουν διαφορετική ιθαγένεια και δεν κατοικούν στο ίδιο κράτος, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει ο υιοθετούμενος.

3.5 Γάμος, ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης, διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός, υποχρεώσεις διατροφής

3.5.1 Γάμος

Οι όροι της σύναψης γάμου καθορίζονται, για καθένα από τα πρόσωπα, από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει το πρόσωπο κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου. Ο τύπος του γάμου διέπεται από το δίκαιο του κράτους όπου τελέστηκε ο γάμος. Η ακυρότητα του γάμου διέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο του κράτους το οποίο διέπει τον γάμο βάσει των προαναφερθέντων κανόνων σύγκρουσης νόμων.

3.5.2 Ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης

Ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τα ζευγάρια που διατηρούν σχέση εκτός γάμου. Στο μέτρο, πάντως, που τα έννομα αποτελέσματα της σχέσης εκτός γάμου είναι ίδια με αυτά του γάμου, θα μπορούσαν να εφαρμοστούν αναλογικά οι διατάξεις σύγκρουσης νόμων που διέπουν τον γάμο.

Οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ προσώπων που διατηρούν σχέση εκτός γάμου διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχουν την ιθαγένεια. Αν τα εν λόγω πρόσωπα δεν έχουν την ίδια ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους κοινής κατοικίας τους. Οι συμβατικές περιουσιακές σχέσεις μεταξύ προσώπων που διατηρούν σχέση εκτός γάμου διέπονται από το δίκαιο που διέπει τις περιουσιακές τους σχέσεις κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης.

Ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τις σχέσεις καταχωρισμένης συμβίωσης μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου και τις προϋποθέσεις τους. Στο μέτρο, πάντως, που τα αποτελέσματα των σχέσεων καταχωρισμένης συμβίωσης είναι ίδια με αυτά του γάμου, θα μπορούσαν να εφαρμοστούν αναλογικά οι διατάξεις σύγκρουσης νόμων που διέπουν τον γάμο.

3.5.3 Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Το διαζύγιο διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχουν αμφότεροι οι σύζυγοι κατά τον χρόνο της υποβολής της αίτησης διαζυγίου. Αν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια κατά τον χρόνο της υποβολής της αίτησης διαζυγίου, το διαζύγιο διέπεται σωρευτικά από τα δίκαια των κρατών των οποίων έχουν την ιθαγένεια. Αν ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί βάσει του δικαίου που καθορίζεται σύμφωνα με τους προαναφερθέντες κανόνες, το διαζύγιο διέπεται από το σλοβενικό δίκαιο, εφόσον ένας από τους συζύγους είχε την κατοικία του στη Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά τον χρόνο της υποβολής της αίτησης διαζυγίου. Αν ένας από τους συζύγους είναι Σλοβένος υπήκοος αλλά δεν κατοικεί στη Σλοβενία και ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί βάσει του δικαίου που καθορίζεται σύμφωνα με τους προαναφερθέντες κανόνες, το διαζύγιο διέπεται από το σλοβενικό δίκαιο.

Ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και δικονομίας δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τη λύση των σχέσεων καταχωρισμένης συμβίωσης. Στο μέτρο, πάντως, που τα αποτελέσματα της σχέσης καταχωρισμένης συμβίωσης είναι ίδια με αυτά του γάμου, θα μπορούσαν να εφαρμοστούν αναλογικά οι διατάξεις σύγκρουσης νόμων που διέπουν το διαζύγιο.

3.5.4 Υποχρεώσεις διατροφής

Οι σχέσεις γονέων και τέκνων διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχουν την ιθαγένεια. Αν οι γονείς και τα τέκνα έχουν διαφορετική ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους κατοικίας τους. Αν οι γονείς και τα τέκνα έχουν διαφορετική ιθαγένεια και δεν κατοικούν στο ίδιο κράτος, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια έχει το τέκνο.

3.6 Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων

Οι προσωπικές και οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων διέπονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου έχουν την ιθαγένεια. Αν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους κατοικίας τους. Αν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια και δεν κατοικούν στο ίδιο κράτος, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους της τελευταίας κοινής κατοικίας τους. Αν δεν μπορεί να καθοριστεί το εφαρμοστέο δίκαιο με βάση τους παραπάνω κανόνες, εφαρμόζεται το δίκαιο με το οποίο συνδέεται στενότερα η σχέση.

Οι συμβατικές περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων διέπονται από το δίκαιο του κράτους που διέπει τις προσωπικές και περιουσιακές σχέσεις τους κατά τον χρόνο της σύναψης της σύμβασης. Αν το εν λόγω δίκαιο προβλέπει ότι οι σύζυγοι δύνανται να επιλέξουν το δίκαιο που θα διέπει τις μεταξύ τους περιουσιακές συμφωνίες, εφαρμόζεται το επιλεγμένο δίκαιο.

Σε περίπτωση ακύρωσης ή λύσης του γάμου, οι προσωπικές και οι περιουσιακές σχέσεις των μερών διέπονται από τους κανόνες σύγκρουσης νόμων που διέπουν τις προσωπικές και περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων.

3.7 Διαθήκες και κληρονομική διαδοχή

Η κληρονομική διαδοχή διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου ο αποβιώσας είχε την ιθαγένεια κατά τον χρόνο του θανάτου του. Η ικανότητα σύνταξης διαθήκης διέπεται από το δίκαιο του κράτους του οποίου την ιθαγένεια είχε ο διαθέτης κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης.

Ο τύπος της διαθήκης είναι έγκυρος εάν είναι έγκυρος σύμφωνα με κάποια από τις ακόλουθες έννομες τάξεις: το δίκαιο του κράτους όπου συντάχθηκε η διαθήκη το δίκαιο του κράτους του οποίου είχε την ιθαγένεια ο διαθέτης κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης ή κατά τον χρόνο του θανάτου το δίκαιο του κράτους στο οποίο είχε την κατοικία του ο διαθέτης κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης ή κατά τον χρόνο του θανάτου το σλοβενικό δίκαιο ή, όσον αφορά τα ακίνητα, το δίκαιο του κράτους όπου βρίσκεται το ακίνητο.

Ο τύπος ανάκλησης διαθήκης είναι έγκυρος αν είναι έγκυρος σύμφωνα με οποιοδήποτε από τα δίκαια βάσει του οποίου θα ήταν έγκυρη η διαθήκη, όπως εξηγείται παραπάνω.

3.8 Ακίνητη περιουσία

Η κυριότητα και τα άλλα δικαιώματα επί πραγμάτων διέπονται από το δίκαιο του κράτους όπου βρίσκεται το πράγμα. Η κυριότητα επί πραγμάτων υπό μεταφορά διέπεται από το δίκαιο του κράτους προορισμού. Η κυριότητα επί μεταφορικών μέσων διέπεται από το δίκαιο του κράτους της εθνικότητας των εν λόγω μέσων, εκτός αν το σλοβενικό δίκαιο ορίζει διαφορετικά.

3.9 Αφερεγγυότητα

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας εφαρμόζεται άμεσα στη Σλοβενία για τα ζητήματα που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του και όσον αφορά τα κράτη μέλη της ΕΕ. Στις περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός, εφαρμόζεται το σλοβενικό εθνικό δίκαιο, και συγκεκριμένα ο νόμος περί χρηματοοικονομικών πράξεων, διαδικασιών αφερεγγυότητας και αναγκαστικής διάλυσης (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju* – ZFPPIP, *Uradni list Republike Slovenije*, ZFPPIP-UPB7, αριθ. 63 /2013).

Στον εν λόγω νόμο, το κεφάλαιο με τίτλο «Διαδικασίες αφερεγγυότητας με διεθνή διάσταση» περιέχει γενικούς κανόνες για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας με διεθνή διάσταση, διέπει την πρόσβαση αλλοδαπών πιστωτών και διαχειριστών σε εθνικά δικαστήρια, και ρυθμίζει τη συνεργασία με αλλοδαπά δικαστήρια και αλλοδαπούς διαχειριστές. Επίσης, ρυθμίζει την αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών αφερεγγυότητας, τα προσωρινά μέτρα, καθώς και τις παράλληλες διαδικασίες αφερεγγυότητας και το εφαρμοστέο δίκαιο στα αποτελέσματα των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Εθνικό δικαστήριο που είναι καθ' ύλην αρμόδιο για τη διεξαγωγή εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αναγνώρισης αλλοδαπής διαδικασίας και της συνεργασίας με αλλοδαπά δικαστήρια. Κατά τόπο αρμόδια να αποφανθούν επί της αναγνώρισης αλλοδαπής διαδικασίας αφερεγγυότητας και της συνεργασίας με αλλοδαπά δικαστήρια είναι τα εξής δικαστήρια: 1. όταν ο οφειλέτης είναι εθνικό νομικό πρόσωπο ή επιχειρηματίας με έδρα στη Δημοκρατία της Σλοβενίας: το δικαστήριο του τόπου της έδρας του οφειλέτη 2. όταν ο οφειλέτης είναι αλλοδαπό πρόσωπο με υποκατάστημα στη Δημοκρατία της Σλοβενίας: το δικαστήριο του τόπου όπου το υποκατάστημα του οφειλέτη διατηρεί την κεντρική του εγκατάσταση 3. στις υπόλοιπες περιπτώσεις: το πρωτοδικείο της Λιουμπλιάνα (Okrožno sodišče v Ljubljani).

Όσον αφορά το δίκαιο που διέπει τα έννομα αποτελέσματα των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ο γενικός κανόνας είναι ότι εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους διεξαγωγής της διαδικασίας, εκτός εάν ο νόμος προβλέπει διαφορετικά για κάποια ειδική περίπτωση. Στον νόμο περί χρηματοοικονομικών πράξεων, διαδικασιών αφερεγγυότητας και αναγκαστικής διάλυσης υπάρχουν

ειδικοί κανόνες περί του εφαρμοστέου δικαίου αναφορικά με τις συμβάσεις με αντικείμενο τη χρήση ή την απόκτηση ακινήτου, καθώς στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους όπου βρίσκεται το ακίνητο. Περαιτέρω, υφίσταται γενικός κανόνας ως προς το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στα δικαιώματα που καταχωρίζονται σε μητρώο (το δίκαιο του κράτους που είναι αρμόδιο να διαχειρίζεται το μητρώο), το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στα συστήματα πληρωμών και τις χρηματαγορές (το δίκαιο του κράτους που ρυθμίζει τα εν λόγω συστήματα πληρωμών/χρηματαγορές), το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στις αντισταθμιστικές συμβάσεις και τις συμβάσεις επαναγοράς, και το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στις συμβάσεις εργασίας.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/04/2018